

editorial Fracàs escolar al País Valencià

dossier Aplicació avançada de la LOMCE

entrevista Toni Baos

RESISTENCIA A LA LOMCE

CCOO
federació d'ensenyament

te

CCOO
ensenyament

345

treballadors/es de l'ensenyament. Abril 2014

presentació 3

 editorial
Fracàs escolar al País Valencià
Miguel Angel Vera 4

 dossier
Avaluació dels centres educatius
Ferran Garcia 8

 entrevista
Toni Baos, secretari general
de la FE CCOO de les Illes Balears.
“Ens queda un camí de lluita: la unitat i la
coherència ho és tot”
Pau Diaz 10

 dossier
El Govern valencià avançant la LOMCE
Xelo Valls 13
Autonomia dels centres i rendiment acadèmic
Roberto Romero 14
El fals plurilingüisme de la Conselleria aplica
la LOMCE i redueix l'ensenyament en valencià
Ferran Garcia 16

 actualitat educativa
El finançament dels sectors socioeducatius
Neus Carrasco i Toni Jiménez 18

federació d'ensenyament

PAÍS VALENCIÀ

La Revista T.E. del País Valencia se edita también en castellano. Esta edición la podéis consultar en nuestra página web: www.pv.ccoo.es/ensenyament. La encontraréis en el

apartado: Publicacions / Federació d'Ensenyament CCOO-PV / TE, disponible desde el número 258, correspondiente al mes de diciembre de 2004.

COORDINA LA REDACCIÓ:
Pau Díaz

COORDINA LA PUBLICACIÓ:
Roberto Romero

CONSELL DE REDACCIÓ:

Miguel Ángel Vera,
Xelo Valls,
Ramón Martínez,
Pepa Ramis,
Ferran Garcia,
Mada Macià,
Pau Díaz,
Lourdes Peñalver,
Alejandro Lorente,
Maribel Belda,

Companya, companya:

Com hauràs vist la revista de les Comissions Obreres en ensenyament ha experimentat un canvi significatiu. Amb aquest número comencem una nova etapa en la revista, l'orientació de la qual segueix sent aportar elements de reflexió col·lectiva en la lluita per més i millor educació per a totes i per a tots, en defensa de les treballadores i dels treballadors en l'ensenyament al País Valencià.

En la mesura que avancem cada vegada més ràpid en la societat del coneixement, hem valorat que era necessari un canvi en la revista TE, de manera que s'aprofundisca en el seu paper d'anàlisi i de reflexió de fons. Hi haurà menys números, tindrà més pàgines, i hi inclourà continguts que volem que siguen de major profunditat.

Les notícies d'actualitat més immediata, la informació particular, i la comunicació quotidiana, la FE CCOO PV ja l'expressa a través d'alguns mitjans propis en els quals ja es comunica la societat actual: web, xarxa de blogs, grups de correu, xarxes socials, etcètera.

Seguim comptant amb tu, amb la nostra afiliació, amb les treballadores i els treballadors de l'ensenyament i en els sectors socioeducatius per a avançar en la comunicació, per a construir complicitats i compartir reflexions.

Per una societat més justa, per una educació per a tots i totes.

Fem xarxa perquè som educació!

Neus Carrasco,
Roberto Romero,
Mila García,
Pura Díaz

COL·LABORA:
Dolors Monferrer

COL·LABORACIÓ GRÀFICA:
Ximo Antón

Oficina de Promoció i d'Ús del
Valencià de CCOO PV:
Purín Morant - Lluïsi Armero

EDITA:
Federació d'Ensenyament
de CCOO PV
www.pv.ccoo.es/ensenyament

Imprès en paper reciclat

DIPÒSIT LEGAL: M. 4406-1992
ISSN: 1131-9615

El Consell de Redacció de la T.E.
del País Valencià, juntament amb
l'Oficina de Promoció i d'Ús del
Valencià de CCOO-PV, són
responsables de les traduccions
dels articles.

La Federació d'Ensenyament
de CCOO del País Valencià no
s'identifica neccessàriament amb
les opinions exposades en els
articles signats.

Fracàs escolar al País Valencià

Intervenció del secretari general de la FE CCOO PV davant la Comissió no Permanent Especial d'Estudi de les tècniques i de les actuacions per a millorar el rendiment escolar i les possibilitats d'ocupació dels joves (Parlament Valencià)

Miguel Ángel Vera
Secretari General FE CCOO PV

La FE CCOO PV entén que la crisi que estem patint pot ser una oportunitat per eixir reforçats com a societat i amb una perspectiva de futur clara. Sempre hem afirmat que l'educació, la inversió en educació, és la millor manera d'eixir de la crisi. És la millor forma per a cohesionar una societat i fer-la més equitativa, més inclusiva i sobretot un mitjà per fer ciutadania responsable, solidària, per a ser més i millors ciutadans i ciutadanes. El rendiment escolar es mesura, i per descomptat és una greu llosa per als fracassats. L'èxit és de tots, el fracàs és de ningú, però afecta ciutadans que tindran greus problemes per poder afrontar el seu futur. Però és una gran pèrdua social, i per descomptat és un handicap important per al desenvolupament futur, el futur que com estem escoltant dia a dia és el de la societat del coneixement.

Donem algunes dades que considerem rellevants per a la nostra intervenció:

1. Sobre l'Informe 2013 del Consell Europeu

L'Informe **educació i formació 2020** (Objectius educatius europeus i espanyols) fa referència a la taxa de titulació només al primer cicle d'ESO (no el graduat escolar que és el mínim que hauríem de demanar al mercat laboral), bé doncs entre els països de la Unió Europea per percentatge de població entre 24 a 64 anys, estem per sobre de Portugal i Grècia amb el percentatge del 82 %, tots els altres països de la UE estan per sobre de nosaltres i molts d'aquests amb el 100 %.

En aquest informe sobre titulació de GES, és a dir graduat d'educació secundària, a Espanya el percentatge de titulats és del 74'3 % l'any 2011, les xiques trauen una diferència d'11 punts als xics. Per tant tenim un percentatge de no titulats altíssim superior al 25%. Per comunitats autònomes, en el mateix informe de la UE i amb dades de 2011, s'assenyala que estariem per davant de la ciutat autònoma de Ceuta, de Balears i per darrere de totes les altres. Les nostres dades de titulats serien del 64'8 %. Per tant les dades dels no titulats en GES a la CV serien superiors al 35%.

 Miguel A. Vera Mora
 @mavera1956
 mavera@pv.ccoo.es

L'Informe de 2013 sobre l'abandonament primerenc de l'educació i la formació assenyala que Espanya l'any 2012 duplica la mitjana de la UE, tant en xics (28,8% Espanya i 14,5% UE) com —alguna cosa menor— en xiques (Espanya 20'8%, en la UE 11%). El punt de referència europeu acordat per a 2020 ha de ser inferior al 10%.

L'Informe 2013 “Efectes de l'abandonament educatiu primerenc” assenyala que “les persones que abandonen els estudis es caracteritzen per una pitjor ocupabilitat: participen menys en el mercat de treball, tenen una menor probabilitat d'ocupació, estan més exposats a la temporalitat i obtenen menors salaris...”

2. Sobre l'Informe PISA 2012

L'equitat en els resultats educatius ha empitjorat des de 2003. El major problema és la diferència de resultats dins dels mateixos centres educatius, principalment entre els alumnes més afavorits i els més desfavorits: ha passat de 18 punts a 27 punts de diferència, quan en la mitjana OCDE és de 19 punts. També assenyala que el percentatge d'alumnat desfavorit que va obtenir un bon resultat va disminuir l'any 2012. Mentre en cert països el percentatge d'alumnes que superen aquesta situació i obtenen bons resultats és del 12,5 % (alumnat resilient) a Espanya és del 6 %, inferior en 2 punts als resultats de 2003.

3. Desigualtat social i fracàs escolar

El sociòleg Francesc J. Hernández en el seu article “La millor pedagogia és la igualtat” demostra la relació entre l'abandonament precoç dels estudis i la situació econòmica familiar. Part per a açò de tres indicadors: la relació entre els ingressos del 10 % més rics i el 10 % més pobres, la relació entre el 20% més rics i el 20% més pobres i l'índex GINI que mesura el nivell de concentració d'ingressos, i per tant assenyala l'equitat social d'un país.

En els tres casos es destaca que la població espanyola de 18 a 24 anys sense ESO pateix major desigualtat que la mitjana de l'OCDE (0'81% a Espanya pel 0'78% de l'OCDE). A la fi destaca que per a reduir el fracàs haurem d'establir una societat més justa i igualitària. Vivim en una de les societats més desigualtaries de la Unió Europea. **Per tant, assenyala que afavorir la igualtat és la millor pedagogia contra el fracàs escolar.**

4. Inversió en educació (MECD, dades provisionals de 2012)

Ha caigut aquests últims anys.

El País Valencià va gastar en educació 4.018 milions d'euros l'any 2012, és a dir, un 9'8% menys que l'any 2011. El 2011 havia gastat 4.455 milions d'euros. La mitjana de retallada autonòmica ha sigut de 8'27%; ens hem quedat per darrere en retallada de Castella-la Manxa, Illes Balears i Navarra.

En el mateix informe es diu que el pressupost va créixer ininterrompudament des de 1992 fins a 2009. Des de la crisi de 2010 ha baixat un 11,44%. En aquests moments estem en el nivell de despesa de 2007.

5. Informe del CECV de 2010 al 2012

Sobre abandonament primerenc dona les dades següents l'any 2010 i 2011, entre el 29,2% i el 27'4% mentre que la mitjana d'Espanya era entre el 28,4% i el 26'5 %. En tots dos casos superior entre el 0'8% i el 0'9 %. Pitjor el 2011 que el 2010.

Sobre la despesa en personal docent el 2012, comparant-ho amb altres comunitats era inferior a la mitjana en 3'6 % (del 56,5 % al 60'1%), no obstant açò les despeses de capital eren superiors. La ràtio de l'alumnat en ESO, el 2012, estava sobre els 24,34 alumnes en l'ensenyament públic, 25,88 en el concertat i 20,6 en el privat. La ràtio per unitats en els batxillerats públics és superior als concertats i privats, 27'77 en l'ensenyament públic, 24'95 en els concertats, 14'8 en els privats.

En tot cas eixa xifra és inferior a l'actual en aplicar-se els decrets Wert i Català de 2012 on s'augmenten sensiblement totes les ràtios de totes les etapes educatives (infantil i primària 30, secundària 35, batxillerat 40, etc).

La promoció de 4t de l'ESO a Batxillerat el 2012 en els IES públics ha sigut del 68'95% , en els IES concertats 83'97% i en els centres privats 92,35%.

Sobre els contractes programa, programes de diversificació curricular, programes de compensació educativa, programes d'adaptació al sistema educatiu (PASE), programes de reforç, orientació i suport (PROA), programa EXIT desenvolupat en l'últim trimestre del curs escolar, pla Integra contra l'absentisme, premis d'innovació educativa i premis a les iniciatives i bones pràctiques educatives hem de dir que mai hem conegut avaluació dels resultats d'aquests...

Per a reduir el fracàs haurem d'establir una societat més justa i igualitària.

Lleis fonamentades en l'equitat generen futurs descensos de fracàs escolar.

Amb les dades anteriors podem anar assenyalant algunes premisses:

- a) No hi ha relació entre els resultats de l'estudi PISA i el fracàs escolar. Millorar (o empitjorar) resultats PISA no canviarà els índexs de fracàs.
 - b) Sí hi ha relació entre els resultats PISA i la inversió en educació (i la major part de la inversió és capítol I de pressupostos, que ací s'ha retallat). Les retallades en educació fan previsibles pitjors resultats PISA en el futur en haver-hi menys inversió pública en educació.
 - c) Sí hi ha relació entre el fracàs escolar i l'índex de desigualtat. Malgrat que algú va dir que no es pot mesurar la desigualtat, però sí es pot mesurar de diverses maneres, i totes estan relacionades amb el fracàs escolar. Es redueix el fracàs escolar en una societat menys desigual.
- Les mesures econòmiques implementades en la crisi han generat un augment de desigualtat a Espanya i al País Valencià; i per tant són equivocades, no van en el camí correcte.
- Les lleis educatives no tenen relació amb els resultats escolars, com es veu en la distribució de resultats PISA per comunitats, o les dades sobre el fracàs escolar i abandonament primerenc. Amb la mateixa llei hi ha resultats molt diferents depenent de la comunitat; sí es relacionen els resultats amb la renda per càpita de la comunitat.
- Però alerta! Les lleis i els seus desenvolupaments sí poden tenir relació amb la desigualtat social, la qual cosa posteriorment repercutirà en major o menor fracàs. Llei fonamentada en l'equitat generen futurs descensos de fracàs escolar. Llei fonamentada en la meritocràcia reforcen el fracàs futur en conformar societats i mercats laborals més desiguals.

Què fer i què no fer. Sobre les línies argumentals assenyalades:

1. Política de centres educatius:

Gestió d'equips directius, elecció i consens...

- a) En substituir-se els programes d'atenció a la diversitat estructurals per programes contracte anuals hi ha dos efectes perversos immediats: inestabilitat de plantilles i s'aprofundeix en l'efecte de generació de desigualtats.
- b) **L'efecte del Decret Wert i Decret Català.** L'augment estatal d'hores lectives (secundària) i de les ràtios de les unitats (totes les etapes) s'ha seguit en els seus màxims possibles, la qual cosa ha portat a un descens de plantilla en algunes especialitats per sota del possible (casos de tecnologia, valencià o filosofia, en els quals es va desplaçar personal i es va haver de retornar als seus centres en no haver-hi vacant disponible). Aqueixa manca d'inversió es correlacionarà amb futurs pitjors resultats PISA, per tant menys èxit escolar i no s'haurà actuat sobre el fracàs, en tenir l'alumnat menor atenció per part del professorat.
- c) **El programa ÈXIT no ha passat de ser un pegat.** No hi ha solucions conjunturals per a problemes estructurals. El fracàs o l'excel·lència escolars estan influïts per factors socioeconòmics, no purament acadèmics. S'està posant pegats al que és un problema social de llarg abast generat pel model social i d'estructura laboral que s'ha creat al País Valencià; és un model que ha generat major desigualtat, sobretot els últims anys. I és un pegat en iniciar-se aquest, només, en l'últim trimestre del curs escolar i amb professorat provisional.

2. Política de personal docent:

- a) Les retallades han sigut escalonades en FP, secundària, primària i infantil. Primer denunciant els acords de plantilles dels IES, eliminant els desdoblaments i després augmentant les hores lectives (pels reals decrets de ràtios i hores). En els centres CEIP, en primària (com no van poder mitjançant ràtios i hores ho van fer amb una Ordre de plantilles, que ha acomiadat més de 650 mestres el 2013) i infantil (mitjançant arranjament escolar, amb l'ajuda de la política de districte únic, que pot suprimir per la passada a 30 alumnes de ràtio —quan estaven a 20— la tercera part de la xarxa educativa pública). Les conseqüències són un empitjorament de la qualitat de l'educació, en perdre's desdoblaments i programes d'atenció a la diversitat en primària i ESO, i personal docent tutor en primària (és el primer curs en què no tot l'alumnat de primària té tutor/a únic) o suports en infantil.
- Mentre Europa assenyalava que s'ha de tendir a la universalitat en primària i a l'especialització en secundària, ací la tendència és la inversa, retallant tutors/es en primària.
- b) **L'augment de ràtios i hores amaga un augment molt major de la càrrega lectiva al professorat.** Un professor/a de secundària que haja passat de 18 hores lectives setmanals a 20/21 i de 30 a 35 alumnes a les seues classes ha augmentat un 11 % el seu horari i un 17 % les ràtios de la seua classe, però com tindrà un grup d'alumnes més la seua càrrega docent haurà passat en realitat d'atendre uns 160 alumnes a atendre uns 210, un augment del 31% en el seu treball real, si ho segueix fent amb el mateix nivell de preparació de classes, correcció, atenció individualitzada a l'alumnat i pares/mares... Un augment de la càrrega laboral de més del 30 % alhora que es pateix una retallada salarial de fins al 18 % no pot redundar en una millora de la qualitat educativa.
- c) La FE CCOO PV considera l'estabilitat de les plantilles un element fonamental per a aconseguir una

educació de qualitat i projectes educatius coherents. Aquesta estabilitat passa per ofertes d'ocupació pública amplis que transformen treball precari en treball estable. La taxa de reposició imposada des del PP estatal impedeix aqueixes ofertes i precaritzza el treball públic en el mateix sentit que s'està precaritzant el treball privat després de la reforma laboral. La conseqüència és l'augment de les desigualtats, amb els efectes que ja s'han comentat.

L'altre instrument que pot estabilitzar plantilles és una oferta àmplia de vacants en concurs general de trasllats, però s'ha preferit usar la figura de la comissió de serveis per a dotar els centres. La comissió de serveis és necessària en ocasions, però no en el nivell aconseguit, al qual s'ha arribat perquè el professorat no pot obtenir una vacant que li permeta conciliar la seua vida familiar pel sistema que hauria de ser principal: el Concurs General de Trasllats. La comissió de serveis té a més un component de discrecionalitat i manca de transparència que no cal oblidar. I genera una xarxa clientelar no gaire pròpia del segle XXI.

3. Inversió educativa

El programa de convergència presentat a Europa pel Govern espanyol al març de 2012 comportarà un programa de divergència en resultats educatius i en qualsevol altra política social. S'han acatat com si foren dogmes incontestables peticions d'austeritat pressupostària que són polítiques procícliques que solament han fet més greu la crisi.

Una crisi de consum, d'inversió i d'ocupació s'agreuja si l'Estat decideix, com ha fet, retallar al màxim la inversió pública. Els efectes es veuen en les xifres de desocupació i de pobresa, lamentables al País Valencià.

L'educació no s'ha lliurat de la retallada, en tots els seus capítols:

- Quant a salaris, podem estimar en 1.200 milions d'euros el que el professorat valencià ha aportat a "l'eixida de la crisi" en forma de retallada de nòmines. Comporta poc més que el sobrecost de la Ciutat de les Ciències de València i no arriba al 10% del rescat a la CAM amb diners públics. Açò deixa clares les prioritats del Govern valencià i la força de la Conselleria a l'hora de protegir al seu personal.
- És difícil quantificar qualsevol tipus d'inversió en infraestructures quan CIEGSA no és un model de transparència i sí va ser un generador de sobre costos. La promesa d'acabar amb els barracons s'està duent a terme no per la via de noves construccions sinó per la del tancament de col·legis amb els xiquets i xiquetes dins (cas del CEIP Ciutat de Cremona d'Alaquàs, per exemple).
- L'apartat més lamentable de retallades és aquell que afecta els més necessitats: les retallades en beques de menjador, transport i llibres són una sagnia realitzada sobre els qui menys recursos tenen.
- Quant a altres despeses corrents, és de lamentar que es remolegen cobriments de baixes, dotació per a departaments, llicències del professorat...

En aquest moment Europa demana als governs que invertisquen més en educació. Des de Brussel·les Androulla Vassiliou, comissària d'Educació, ha animat els governs europeus a invertir més en educació. La comissària ha afirmat que el finançament és una part i ha indicat la importància també que el professorat es continue formant "al llarg de tota la seua vida", ja que "no sempre saben usar bé les noves tecnologies de la informació" i ha emfatitzat en la importància que els governs ajuden el professorat en aqueixa tasca. A manera de conclusió, Vassiliou afirma que és necessari "facilitar en la mesura que siga possible la inversió a llarg termini en la modernització de l'educació i formació i el desenvolupament de les capacitats tant a l'àmbit nacional com europeu, alhora que es posa un major èmfasi en la inversió educativa eficient i de qualitat".

Els processos educatius no són qüestió de quatre anys, sinó que afecten 9 anys en infantil/primària i 4 d'ESO almenys. És a dir que les mesures a adoptar amb urgència no tindran uns resultats immediats, cal treballar pensant en el procés educatiu, en aquest futur. Les retallades que s'estan fent han de parar de manera immediata, si no volem veure dins de 9 o 12 anys els resultats del desastre.

La Conselleria està aplicant pegat després de pegat i sempre amb l'afegit imposat per Hisenda que **aqueixes mesures no tindran efectes pressupostaris**. Com demostra l'estudi esmentat, si no hi ha efecte pressupostari tampoc hi haurà efecte educatiu.

Conselleria d'Educació està al servei del pressupost. Par a qui es governa? Un Govern per a la ciutadania posaria el pressupost al servei de l'educació i de la resta de polítiques socials, no a l'inrevés com l'està fent. Cal recordar l'article 128.1 de la Constitució espanyola: **"tota la riquesa del país en les seues diferents formes i siga com siga la seua titularitat està subordinada a l'interés general"**.

La FE CCOO PV insisteix en l'esforç que s'ha de fer per aconseguir una igualtat d'oportunitats per a l'accés a l'educació i per a una formació de qualitat, sobretot amb les famílies que es troben en grups socials més desfavorits, per aconseguir així que tots els joves aconseguisquen "les competències necessàries" per accedir a un lloc de treball i contribuir al fet que siguin "ciutadans actius".

**Europa
demana als
governos
que
invertisquen
més en
educació.**

Ferran Garcia

Secretari de Política
Educativa i Política
Lingüística de la
FE CCOO PV

Ccoopv Ferran Garcia

@Ferranpi100

ferran.garcia@pv.ccoo.es

someducaciosomciudadania.
blogspot.com

Avaluació dels centres educatius

**El rànding de l'avaluació
diagnòstic i els contractes
programa avancen la LOMCE al
País Valencià**

***La conversió dels centres educatius en
objectes de consum i distinció social***

Un dels aspectes que ha fet famosa la LOMCE i més ha col·laborat a la contundència en la contestació contra aquesta ha estat l'augment de proves i mesures d'avaluació que proposa. Aquesta avaluació s'adreça tant a l'alumnat com als centres educatius:

Alumnat de tercer

Article 20.3: els centres docents realitzaran una avaluació individualitzada a tots els alumnes en acabar el tercer curs d'educació primària (...) si resulta desfavorable aquesta avaluació, l'equip docent haurà d'adoptar les mesures ordinàries o extraordinàries més adients.

Alumnat de 6é

Article 21.3: el resultat de l'avaluació s'expressarà en nivells (...) les admi-

nistracions educatives podran establir plans de millora als centres amb nivells inferiors als establerts per aquestes.

Alumnat de 4t d'ESO

Article 29: avaluació de diagnòstic.

Article 29.1: En acabar el quart curs, l'alumnat realitzarà una avaluació individualitzada per l'opció d'ensenyaments acadèmics o ensenyaments aplicats.

Article 29.5: la superació d'aquesta avaluació requerirà una qualificació igual o superior a 5 punts sobre 10.

Article 31.1: Per obtenir el títol de graduat en ESO serà necessària la superació de l'avaluació final.

Alumnat de batxillerat

Article 36.1: l'alumnat realitzarà una avaluació individualitzada en acabar el batxillerat.

Article 36.2: sols podrà presentar-se a aquesta avaluació l'alumnat que haja obtingut avaluació positiva en totes les matèries.

Article 36.4: la superació d'aquesta avaluació requerirà una qualificació igual o superior a 5 punts sobre 10.

Article 37.1: per obtenir el títol de batxiller serà necessària la superació de l'avaluació final de batxillerat.

Autonomia dels centres

(títol V – cap. II)

Article 120.3: ... l'autonomia dels centres... convenientment avaluats i valorats. Els centres sostinguts amb fons públics hauran de retre comptes dels resultats obtinguts.

Les administracions educatives publicaran els resultats obtinguts pels centres docents, considerats en relació amb els factors socioeconòmics i socioculturals del context en el qual radiquen.

Les administracions educatives podran establir plans específics de millora en els centres públics que no assolisquen els nivells adients.

Article 122.bis.2: la realització de les accions de qualitat educativa estarà sotmesa a rendició de comptes pel centre docent.

Article 122.bis.3: Els resultats de les accions es mesuraran sobretot, per les millores obtingudes per cada centre en relació a la seua situació de partida.

Les accions de qualitat educativa, que hauran de ser competitives, comportaran per als centres docents l'autonomia per a la seua execució, tant des del punt de vista de la gestió dels recursos humans com dels recursos materials i financers.

Article 122.bis.4: la gestió dels recursos humans serà objecte d'avaluació específica en la rendició de comptes.

Article 122.bis.5: l'activitat realitzada pel personal afecte a l'execució de les accions de qualitat educativa, amb una valoració positiva, haurà de ser reconeguda tant en la provisió de llocs

de treball com a efectes de carrera professional, entre d'altres.

Així, pel que fa als centres, la LOMCE imposa les avaluacions externes en àmbits on fins ara no s'havien aplicat i a més propicia la creació de classificacions i de competitivitat entre els centres.

En sisé de primària, les notes obtingudes per l'alumnat atorgaran un nivell als centres i a més obren la porta a l'establiment de plans de millora.

Tots els centres sostinguts amb fons públics hauran de retre comptes de la seua activitat i si han millorat o no els seus nivells.

L'opció d'emprendre accions de qualitat educativa per a millorar-la al mateix centre també s'ha de fer en un context de competitivitat ja que així ho exigeix explícitament la llei i porta associades també avaluacions de rendiment i de gestió de recursos.

Aquesta associació de nota obtinguda amb l'avaluació externa, programa de millora, accions de qualitat i gestió de recursos portarà a la identificació dels centres per la seua qualificació d'acord amb aquesta etiqueta de "nivell en la competició educativa" i també que aquells que estiguen millor situats reben cada cop més i millors recursos, mentre que els que no assoleixen els nivells estàndards es veuran obligats a aplicar els plans de millora que els imposen per a intentar augmentar la seua qualificació.

Si a aquest rànquing li sumem la política de retallades en els serveis públics i la decisió de no invertir més en els centres que més ho necessiten sinó en aquells que més rendibles són des dels punt de vista dels estàndards de classificació social, i també la política de districte únic que permetrà a les famílies amb més recursos optar per un major nombre de centres; la conclusió és que l'educació es pot convertir, de seguir-se fil per randa l'aplicació de la LOMCE, en un altre bé de consum en el qual la qualitat estarà lligada a la

capacitat adquisitiva de cadascú i deixarà de ser un servei públic destinat a atendre el dret a l'educació de la ciutadania.

Al País Valencià i en la línia reconeguda per la mateixa Administració central ja s'ha imposat el model que propugna la LOMCE també en aquest àmbit de la competició entre centres educatius i discriminació d'acord amb els resultats i no de les necessitats educatives de la ciutadania. Així, la Conselleria d'Educació amb l'Avaluació diagnòstic i els contractes programa lligats a la millora dels resultats obtinguts en aquesta avaluació obri la porta a la utilització de classificacions competitives per decidir quins recursos s'atorguen a quins centres.

Cal afegir que aquestes proves diagnòstic estan molt mal dissenyades i per tant no són fiables, però sí que han servit per a establir un rànquing amb la publicació del percentil ocupat pel centre, tot i que aquesta pràctica està prohibida explícitament a la LOE. També cal dir que no sembla que aquests resultats estiguen condicionant la concessió dels contractes programa; però idea sí que està al seu disseny ja que els contractes programa s'han de dissenyar d'acord amb millorar els resultats obtinguts a les avaluacions diagnòstiques.

Finalment, hem de relacionar aquesta pràctica discriminatòria amb la desaparició dels programes de reforç i de compensació educativa, la iniciativa CIS i l'establiment de la política del districte únic a les poblacions valencianes que també estan col·laborant per avançar la filosofia LOMCE al País Valencià i per fer possible un dels seus efectes més perjudicials: la desaparició d'un servei educatiu públic i universal que garantisca el dret a l'educació per igual a tota la ciutadania i la conversió d'aquest servei en un bé de consum generador de desigualtat i distinció social.

Toni Baos, secretari general
de la FE CCOO de les Illes Balears

“Ens queda un camí de lluita: **la unitat i la coherència ho és tot**”

Pau Diaz
Secretari de
Comunicació
FE CCOO PV

A l'ensenyament, on i de què has treballat?

Des de monitor d'handbol, monitor
d'internat a mestre especialista de
música en primària. He fet feina a
centres privats, concertats i públics.

Quina responsabilitat tens ara al sindicat?

Estic ocupant la responsabilitat de
secretari general de la FECCOO de
les Illes Balears.

Què va passar aquest començament de curs a les Illes Balears perquè es donara un nivell d'unitat tan gran i es donara una mobilització capdavantera en la lluita per l'educació de tots i totes?

Després de les retallades acumulades
des de l'inici de la crisi sumades
a les que el mateix sector ha patit
(retallades salarials, 1.000 companys
i companyes menys a les aules
(-10%), augment de ràtios fins al
20%...), ens enfrontàvem a un decret
de trilingüisme (dit TIL, avantsala de
la LOMCE) que se'ns imposa des
del nostre Govern amb la claríssima
intenció d'expulsar del sistema els
treballadors i les treballadores amb
més experiència per substituir-los
per altres amb l'insuficient nivell b2
d'anglès. Mentre que, d'altra banda,
es derogava el Decret de mínims

que garantia l'ensenyament en
català almenys un 50% de
les assignatures com a
sistema per a protegir,
normalitzar i garantir
una cohesió social
imprescindible en
societats civilitzades.
Aquest darrer decret
derogat ha estat
vigent 30 anys
gràcies, precisament,
a un Govern del PP
i el consens de tota
una societat.

Nom: Toni Baos Relucio.

Lloc i any de naixement: Palma, 1972.

*Entrevistem en Toni Baos,
Secretari General de la Federació
d'Ensenyament de CC.OO de les Illes
Balears. Aquest sindicalista de 42
anys ha sigut un dels líders de la vaga
educativa d'inici de curs a les Illes
Balears. Des del País Valencià fem
xarxa de solidaritat amb els companys
i companyes de les Illes, i hem volgut
conèixer de primera mà la seua
experiència.*

El pitjor dels efectes educatius i laborals del TIL està per arribar. Tindrem més fracàs escolar del que ja acumulem. Som una comunitat autònoma que ja té xifres rècord.

La vaga indefinida no haguera estat possible sense un fort suport de la comunitat educativa i del conjunt de la societat, quina valoració feu des del sindicalisme de classe d'aquest fet?

La darrera espenta cap a la vaga es fa al llarg d'aquest estiu des de l'@assembleadocent. La mateixa assemblea que vam crear els sindicats per actuar amb unitat i que es va convertir en la veu dels docents més crítics. I és que des del sindicat advertíem sobre el risc de fer servir el "darrer cartutx" de lluita democràtica i estrictament laboral en una conjuntura de retallades i un Govern fent política ideologitzada amb majoria absoluta. Tal vegada per això, per qüestionar la vaga indefinida, va tenir més força.

El detonant però, resulta ser l'acte de desobediència i prepotència amb la qual el Govern actua davant l'auto del TSJIB que invalida el calendari d'aplicació del TIL. En menys de dues hores el Govern presenta un nou Decret TIL botant-s'ho tot. Dos dies després iniciàvem la vaga.

La FECCOO veu aquest conflicte com una lluita per la dignitat de la comunitat educativa, no només dels docents. Som un sindicat de classe que defensa els treballadors i les treballadores. I aquests, són també usuaris de l'educació com a servei públic i de garanties socials.

Explica'ns quin va ser el moment més significatiu que visqueres en tots els dies que mantinguéreu la vaga?

Doncs precisament el vaig viure a una xerrada sobre la vaga que realitzàvem a la seu de CCOO del PV alhora que se celebrava una reunió de negociació a Palma. I que hem d'interrompre

perquè m'avisen que es produeixen avanços. Dúiem 2 setmanes de vaga i aquest anunci em comporta una descàrrega de la tensió i del cansanci que duia acumulat. Un esclat que em va durar poc ja que, malauradament, després del recés, la Conselleria tirà enrere tots els avanços i reclusa a la posició d'inici. Un gest més del tarannà impositiu dels que ens malgovernen.

El Decret del TIL s'ha posat en marxa malgrat la mobilització. Però, fins a quin punt? quin nivell de resistència hi ha a la seva aplicació i quines possibilitats teniu de tomar-lo?

La Conselleria està recorrent a l'equip d'inspecció —al qual ha convertit en "polícies de la doctrina"—, per assegurar-se la seva implantació. Ens consta que la pressió que es genera està passant factura fins i tot a nivell de salut laboral. De fet, hem sol·licitat una reunió urgent del Comité de Salut Laboral per poder tractar aquestes incidències, però res.

D'altra banda falta professorat, mitjans econòmics i formatius. Per això podem assegurar que la seva aplicació està resultant, lògicament, més publicitada pel Govern del PP, que pels fets empírics i demostrables.

La nostra Federació d'Ensenyament de CCOO del País Valencià, conjuntament amb la de Catalunya,

estem impulsant amb vosaltres la #XarxaSolidaritat, quina valoració fas d'aquesta iniciativa i com ha pogut ajudar a aquest moviment social a les Illes? Quines perspectives solidàries penses que pot tenir?

Tot allò que ens comuniqui, que ens solidaritzi, que ens unesqui no només és positiu, sinó que és necessari i imprescindible. No podem oblidar que a banda de ser un sindicat de classe, som també un "sindicat en xarxa".

La vostra lluita ha estat un vertader referent per a molts docents d'altres territoris. Quines dues ensenyances concretes traureu d'aquesta experiència i procés de lluita per al futur?

La unitat i la coherència ho és tot. Un ha de saber sempre que les organitzacions sindicals són instruments al servei dels treballadors i que, en la mesura que siga possible, ens hem de posar al davant. I si les circumstàncies no ho fan possible, senzillament per la desafecció social que pateixen totes les institucions democràtiques, llavors n'estarem al costat. Sempre al costat del treballador i de la treballadora.

I en general, com veus el futur de la lluita contra la LOMCE i en defensa d'una educació per a tots i totes?

La LOMCE va entrar per les urnes i per les urnes se n'ha d'anar. Hem de lluitar per convèncer i no per

l'accés a l'educació obtenen el control de les societats i, per tant, de la seva economia.

Ens queda un camí de lluita on crec que ens toca fer un paper de coherència social. Ja ho som entre el que pensem i les accions que escometem per aconseguir-les. La FECCOO sempre ha fet les preguntes adequades i té les respostes encertades. Donem-les a conèixer.

vèncer. En la victòria sempre trobarem perdedors i la memòria històrica ens obliga a reflexionar sobre el “fenòmens” que han generat les dretes front a les esquerres al llarg del territori espanyol.

por com als seus principals aliats i instruments. Ho saben: impossibilitant

Jo crec que les CCOO podrien ser la clau i el punt de reflexió on es mira bona part de la comunitat educativa. Una comunitat que només cerca una cosa de l'educació: que sigui gratuïta, igualitària, i de qualitat.

La LOMCE és una llei feta des de la por a aquests tres ingredients. Ha de ser perquè són els únics que tenen la capacitat de construir societats de progrés. Però estem en temps de crisi, on tot i tothom tremola, i la dreta deixa de ser dreta per convertir-se en “conservadora” i “ultraconservadora”, i temerosa de perdre, fa servir la coacció i la

“Jo crec que les CCOO podrien ser la clau i el punt de reflexió on es mira bona part de la comunitat educativa”

 Pau Diaz
 @paudiazboils
 pau.diaz@pv.ccoo.es
 treballaralescolapublica.blogspot.com

Xelo Valls

Secretària
d'Acció Sindical
d'Ensenyament
Públic no
Universitari
FE CCOO PV

El Govern valencià **avançant la LOMCE**

L'estendard del Partit Popular per al canvi en la configuració de la societat espanyola ve de la mà de polítiques que convertesquen el sistema educatiu. Per tal d'aconseguir una ciutadania desigual, la implantació d'una llei orgànica que afavoresca la segregació, l'educació doctrinal, autoritària i que seleccione econòmicament i socialment és peça clau. I aquesta llei orgànica és la LOMCE.

Des de la FE CCOO PV valorem que la LOMCE és regressiva, antipedagògica, contrària a la participació democràtica de la comunitat educativa i invasiva quant a les competències de les comunitats autònomes. I que aquestes característiques estan al servei de la consecució d'una societat no equitativa.

El Partit Popular valencià ja fa temps va decidir ser avantguarda de la LOMCE. Així, la Sra. Català és l'alumna avantatjada de la implantació a casa nostra de les polítiques d'inspiració neoliberal que tinen la LOMCE.

La consellera Català és una alumna avantatjada, sí. Fins i tot ho reconeix públicament la secretària d'estat d'Educació, Montserrat Gómendio, assenyalant-nos com el territori que porta a terme el projecte pilot del que es vol implantar amb la LOMCE.

Afirmació gens reveladora, ja ho sabíem, però sí reforça el que podria semblar tan sols una interpretació dels qui no estem a favor de l'esmentada llei.

Una de les mesures portades a terme és la conversió de la direcció dels centres en una eina de transposició d'allò que mana la Conselleria. Com fer això? Premiant aquelles direccions que segueixen fil per randa els dictats de la seua política educativa i creant un pseudoòr-

gan que l'aplaudesca, convertint-lo així en un consell d'experts que els avale.

La Mesa de Directors/es té aquesta finalitat. Es tracta de 15 directors i directores que han portat a terme de forma satisfactòria per a la Conselleria projectes estrella que són la marca del PP: contractes programa, avaluació diagnòstica...

La selecció de directors/es que estipula la LOMCE vol tindre un marcat caràcter polític, ja que la Comissió de Selecció, veritable fòrum de decisió de qui serà o no serà director o directora, està conformada en un 60% per l'Administració. Si a més tenim en compte que, la pertinença a aquesta Mesa s'ha colat de manera descarada en el barem per a concórrer a ocupar la direcció d'un centre, pot ser no siga decisiu, però sí demostratiu.

La direcció d'un centre és una peça important en l'engranatge de funcionament del sistema educatiu. El com s'exerceix aqueixa direcció farà que un centre tinga un caràcter o un altre. L'intent del PP de convertir-los en corretja de transmissió dels seus dictats, de la seua política està en consonància amb la seua pretensió de voler dibuixar una societat polaritzada: els que poden front als que no poden, els que tenen front als que no tenen...

Aquesta mesura sumada a altres que també són mesures estrella del Govern del PP valencià com ara el districte únic, generarà divisió entre centres, fins i tot dins de la xarxa pública. Sembla que els nostres governants no són conscients que la divisió i classificació de centres i alumnat al si del sistema educatiu serà demà fractura social.

CCOO lluita perquè la cohesió siga l'ànima de la societat.

 Ccoo PV
Xelo Valls

 @XeloValls

 xelo.valls@
pv.ccoo.es

Autonomia dels centres i rendiment acadèmic

Roberto Romero

Ensenyament
Públic
FE CCOO PV

Introducció

Segons la nostra consellera les línies bàsiques d'allò que serà el Decret d'autonomia dels centres es basaran en la relació entre aquesta autonomia i els resultats, ja que **ve avalada per nombrosos estudis internacionals, com el McKinsey, Education at a glance i The Learning Curve**. Doncs bé: o no ha entès els informes o no els ha llegit, ja que **aquests informes no parlen d'autonomia o demostren el contrari del que diu**.

Tots aquests informes estan plantejats segons una certa ideologia basada en criteris d'eficiència. **Triar quins ítems s'estudiaran ja implica un biaix** favorable als sistemes que els potencien. Per exemple: PISA considera un ítem mesurable la competència lectora (no dubte que ho siga), però s'oblida d'uns altres com el grau d'inclusió de l'alumnat desfavorit en el sistema educatiu.

Hi ha consens sobre un punt: **els resultats no són concloents**. L'educació és un tema massa complex com per a poder reduir-lo a un llistat d'inputs i outputs més o menys relacionats.

The Learning Curve (i Education at a glance)

Elaborat pel Economist Group (liberal). Aquest grup publica informes de la situació política i l'escenari econòmic de diferents països, **destinats a orientar a inversors**.

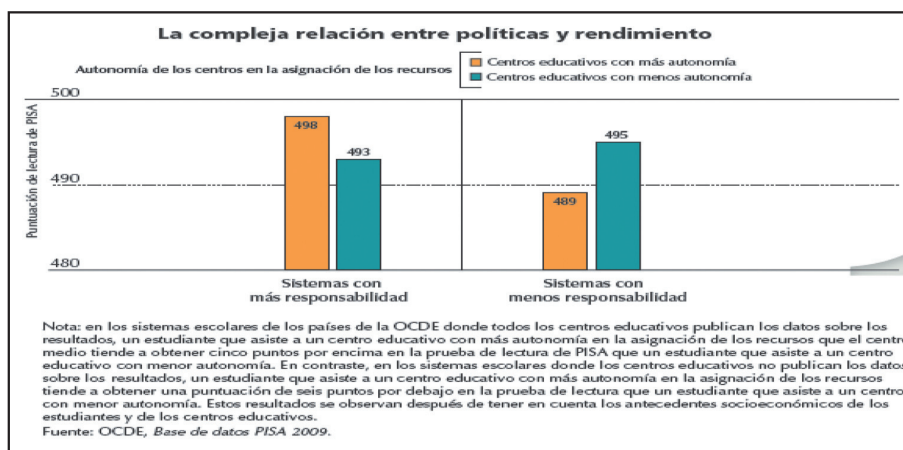
La metodologia consisteix a prendre dades d'altres (PISA i OCDE, en menor manera TALIS, PIRLS, TIMMS i altres) i rars vegades dades pròpies, combinant-les en un **metaestudi que intenta unificar els resultats**.

Sobre l'autonomia dels centres pren única-ment dades (Education at a glance i PISA), **no fa el metaestudi comentat i copia** les taules que proporcionen les dades de l'OCDE. Apareix Espanya **en el bloc central** majoritari dels 60 països analitzats, **un poc per sota de la mitjana dels resultats d'autonomia en els centres**.

L'OCDE considera dos índexs: "responsabilitat sobre l'assignació de recursos" i "responsabilitat de currículum i avaluació", sobre els quals trau les **conclusions** següents:

- no hi ha una relació clara entre l'autonomia en l'assignació de recursos i el rendiment en àmbit de país,
- la relació entre el rendiment dels centres i el seu nivell d'autonomia en l'assignació de recursos és positiva en alguns països i negativa en uns altres,

És un exemple del poc que ens diu l'intent de relacionar un input (autonomia) amb un output (rendiment). Ho veiem millor en el quadre següent del mateix informe:

f Feccoopv
Roberto Romero

🐦 @FECCOOPV
Roberto

@ roberto.romero
@pv.ccoo.es

Els resultats educatius són millors en societats amb menors diferències socioeco- nòmiques.

Estem parlant d'una diferència màxima de 9 punts, és a dir **un 1,8 % entre els resultats dels suposadament “millors” sistemes i els “pitjors”**. Té sentit, amb aqueixes diferències, parlar de sistemes educatius millors o pitjors pel fet de tenir més o menys autonomia? **No es poden extraure conclusions taxatives** (com fa la consellera) perquè el tema és massa complex com per a resistir enfocaments reduccionistes.

Aquest estudi és a més un **exemple d'una mala pràctica que genera males conclusions**. Simplement repeteix dades de l'estudi OCDE i així **aparentment diversos estudis arriben a les mateixes conclusions**. Els mateixos *think tanks* liberals intervenen en el disseny i desenvolupament dels pocs estudis internacionals “prestigiosos”, copiant-se uns a altres cosa que genera la falsa impressió que hi ha un consens internacional en allò que és qualitat, eficiència... i en quins són els sistemes educatius que funcionen bé.

The Learning Curve sí diu que **“Hi ha poques correlacions fortes entre inputs i outputs en educació. L'educació implica processos complexos i interrelacionats en lloc d'activitats senzilles...”**

I **no apareix entre els ítems amb sentit estadístic cap relacionat amb l'autonomia dels centres**, a pesar del que dona a entendre la consellera.

Què podem concloure? Doncs pràcticament res, com reconeix el The Learning Curve: *“Què tenen en comú aquests sistemes educatius [Finlàndia i Corea] que podria ajudar-nos a identificar les claus de l'èxit educatiu? De fet, hi ha molt poc..., és difícil trobar dos sistemes educatius més diferents.”* Sí troba un únic punt en comú: **“la importància concedida a l'ensenyament i els esforços posats en la contractació i formació del personal docent”**. Qüestions al·lunyades dels actuals interessos de la consellera i del ministre.

Informe McKinsey

Ho publica la corporació McKinsey & Company, dedicada a publicar informes per a ajudar als líders a desenvolupar una **comprensió més profunda de l'evolució de l'economia mundial**. Hi ha almenys dos informes McKinsey relatius a l'autonomia: **“Educació a Espanya. Motius per a l'esperança”** i **“How the world's most improved school systems keep getting better”**.

En el primer d'aquests, curt i sense dades quantitatives, s'hi afirma **“els nostres centres es troben a la cua de l'OCDE en termes d'autonomia curricular i de contractació de professors”** i a

partir d'aquesta afirmació es donen unes directrius. Però **les dades OCDE no donen suport a aqueixa afirmació**; Espanya està lleugerament per sota de la mitjana en autonomia considerada globalment i no hi ha dades desglossades entre els ítems currículum i contractació. La hipòtesi de la qual parteix l'estudi és aleshores com menys discutible.

L'estudi aconsella dotar de major autonomia els centres amb millor rendiment i major nivell de control i suport per als centres de pitjor rendiment. Açò funcionaria? res ho demostra, hi ha correlacions per a tots els gustos, com hem vist.

El segon dels informes citats (How the world's...) examina els 20 sistemes educatius que entenen que han millorat substancialment al llarg de l'última dècada (segons McKinsey). **Solament es refereix tangencialment a l'autonomia** dels centres en casos puntuals de l'estat de Minas Gerais (Brasil), Eslovènia, Hong Kong, Corea del Sud, Ontario (Canadà), Sajonia (Alemanya) i Singapur, sense presentar dades comparades d'una mostra de països ni oferir conclusions generals. Imagine que la consellera no es referia a aquest informe.

Conclusió

Aquests informes són molt útils, però són també una peça més de l'entramat ideològic actual i en aqueix sentit contribueixen a realimentar una particular visió de l'educació. No són asèptics i es presenten com a tals, aqueixa és una fal·làcia que duu a greus problemes d'interpretació. Cal avisar també de l'error que comporta presentar com a molt diferents resultats que en realitat estan molt pròxims entre si.

Solament canvis globals no sols del sistema educatiu poden millorar sensiblement els resultats. Hauré de definir primer què són bons resultats, i això ja és una decisió política. I una vegada ho sapiguem hauré de recordar el que assenyalen aquests informes, però en allò que no posen molta èmfasi: els resultats educatius (en el sentit que els defineixen aquests) són millors en societats amb menors diferències socioeconòmiques. Ací sí trobem consens en la correlació: a major desigualtat social hi ha major fracàs escolar. Incidir en mesures socials, econòmiques i polítiques que disminueixen la desigualtat és la manera més efectiva de lluitar contra el fracàs escolar.

Açò últim ens duu a una conclusió oposada al model educatiu que consagra la LOMCE: per millorar els resultats s'haurà d'intervenir en la societat en el seu conjunt anant cap a una societat amb menys diferències, més redistributiva i menys centrada en l'excel·lència i més en l'equitat.

Ferran Garcia

Secretari de Política
Educativa i Política
Lingüística de la
FE CCOO PV

El fals plurilingüisme de la Conselleria aplica la LOMCE i redueix l'ensenyament en valencià

- Ccoopv Ferran Garcia
- @Ferranpi100
- ferran.garcia@pv.ccoo.es
- someducacio
somciudadania.
blogspot.com

Aquesta anàlisi del model lingüístic aplicat parteix de dos convenciments bàsics que cal exposar des de bon començament per fer palesos els criteris que guien la nostra valoració.

En primer lloc, entenem, tal i com avalen nombrosos estudis, que als contextos on hi ha una llengua predominant i altra minoritzada l'únic model lingüístic que ha demostrat ser efectiu és la immersió lingüística en la llengua de menor implantació social.

En segon lloc, entenem també que per adquirir les competències lingüístiques en qualsevol llengua no és suficient l'aprenentatge de la gramàtica i un ampli conjunt lèxic, sinó que cal a més emprar aquestes competències per establir comunicació des de la pròpia iniciativa personal i en diversos àmbits de la pròpia experiència.

El model lingüístic, per tant, que proposem per al País Valencià és un disseny on predomine la immersió lingüística en valencià i l'ensenyament d'una, o més llengües estrangeres es plantege des de la utilització d'aquesta nova llengua en àrees no lingüístiques i d'acord amb el model anomenat Aprenentatge Integrat de Continguts i Llengües Estrangeres (AICLE per a les seues sigles en valencià o CLIL per a les sigles en anglés).

A partir d'aquests supòsits cal dir que el primer model lingüístic al País Valencià fonamentat en l'ampli consens que va comportar la Llei d'ús i ensenyament en valencià —LUEV— tenia al seu favor aquesta gran acceptació social i que els dos models predominants per a les zones valencianoparlants, el PEV i el PIL, eren versions de la immersió lingüística en valencià i per tant molt adients per a la recuperació de l'ús educatiu i social de la nostra llengua. La tercera

línia, el PIP, pensada per entorns castellanoparlants i que a la pràctica comportava donar solament l'assignatura de coneixement del medi en valencià, o ni tan sols aquesta en els territoris anomenats castellanoparlants a la LUEV, va ser valorada per CCOO PV com una solució provisional fins que en aquests àmbits augmentara la normalitat amb la qual es percebia l'ensenyament en valencià.

La realitat però, va ser que la Conselleria d'Educació liderada per Alejandro Font de Mora va dissenyar una modificació d'aquest model amb l'excusa de la incorporació de l'anglès com a llengua vehicular a algunes assignatures no lingüístiques. Aquesta proposta, ara vigent, va ser un atac contra l'ensenyament en valencià i també contra l'ensenyament de les llengües en general. Atemptava contra el model d'ensenyament en valencià ja que comportava la creació d'una línia en castellà (Programa Plurilingüe En Castellà o PPEC) en la qual no hi havia immersió lingüística en cap moment ni progressivitat en el nombre d'hores en què l'alumnat rebria classe en la nostra llengua.

Aquest disseny que prioritza la immersió en castellà enfront de les llengües cooficials i el reduccionisme pedagògic de plantejar l'ensenyament de llengües estrangeres com un nombre determinat d'hores de classe en anglés va ser de fet un avanç del que després es plasmarà a la LOMCE a la seua disposició addicional 38 on s'imposa la reducció de les hores d'immersió lingüística de les "altres" llengües. Així en la proposta de la Conselleria d'Educació de desenvolupament del Decret de plurilingüisme en allò que fa referència al disseny de les línies lingüístiques que ja ha estat presentada a la

L'augment del nombre d'hores en castellà i el model educatiu memorístic s'avancen al País Valencià

CRONOGRAMA EDUCACIÓ PRIMÀRIA PPEC:						
1r CICLE						
MATEMÀT	E ART MÚSICA	E ART PLÀST	C MEDI	E FÍSICA	REL/A EDUCA	
C	C	LE	V	C	C	
2n CICLE						
MATEMÀT	E ART MÚSICA	E ART PLÀST	C MEDI	E FÍSICA	REL/A EDUCA	
C	C	LE	V	C	C	
3n CICLE						
MATEMÀT	E ART MÚSICA	E ART PLÀST	C MEDI	E FÍSICA	REL/A EDUCA	ED. CIUT
C	C	LE	V	C	C	C
OBSERVACIONS: L'aplicació d'aquest PLC queda supeditada a la disponibilitat suficient de recursos humans.						

Mesa Sectorial d'Educació però que encara no ha superat la fase tècnica es concreten els trets següents de la política lingüística LOMCE:

— L'Administració escollirà unilateralment la llengua base del programa lingüístic, després de fer una enquesta a les famílies, interrogar-los sobre la seua llengua habitual i mirar els resultats de l'avaluació diagnòstica; però sense aclarir els criteris de la seua decisió ni vincular-la a cap d'aquests indicadors.

— En els centres docents privats, serà competència de la titularitat del centre la determinació de la llengua o llengües base.

— En tot cas, el disseny dels projectes lingüístics haurà d'incorporar en tots els cursos escolars l'existència d'una àrea, matèria, àmbit, mòdul o assignatura no lingüística comuna per a tot l'alumnat que siga impartida en la llengua cooficial que no siga la llengua base del programa.

— Quan una part del currículum de l'àrea relacionada amb el coneixement del medi natural i social s'impartisca en una llengua diferent de la

llengua principal, el percentatge de temps lectiu màxim a vehicular en la segona llengua no excedirà el 30% del total assignat a l'àrea per al curs corresponent.

Com a exemple de quina és la concepció de l'ensenyament en valencià i de l'exposició a la llengua estrangera, és destacable el cronograma de mínims establert per a educació infantil on l'apedaçat lingüístic renuncia manifestament a la immersió en la llengua minoritzada i l'ensenyament de continguts integrat amb l'aprenentatge d'una llengua estrangera ha estat desplaçat per una "exposició" horària a l'anglès.

Com a última reflexió volem afegir, a més d'aquesta anàlisi, que tota aquesta suposada "millora" que dona nom a la nova Llei orgànica no té en compte cap model pedagògic relatiu a la immersió en llengües estrangeres ni el que serà la causa principal de la seua ineficàcia, cap inversió ni disseny de formació del professorat.

Cronograma de mínims del programa plurilingüe d'ensenyament en valencià en Educació Infantil					
ETAPA	NIVELL		VALENCIÀ	CASTELLÀ	ANGLÈS
Educació Infantil	3 anys	Iniciació a la lectura i l'escriptura	Resta del temps en què s'impartixen els diferents àmbits d'experiència.	En castellà: 5 h (1)	Exposició a la llengua estrangera (2)
	4 anys		Resta del temps en què s'impartixen els diferents àmbits d'experiència.	En castellà: 5 h (1)	Exposició a la llengua estrangera (2)
	5 anys		Resta del temps en què s'impartixen els diferents àmbits d'experiència.	En castellà: 5 h (1)	Exposició a la llengua estrangera (2)

El finançament dels sectors socioeducatius

Neus Carrasco

Responsable
Sectors
Socioeducatius
FE CCOO PV

Toni Jiménez

Ensenyament Privat
FE CCOO PV

Els últims anys hem estat comprovant que la situació dels sectors socials que depenen del finançament públic i que actualment estan gestionats per entitats privades sense ànim de lucre és insostenible amb les fórmules de finançament actuals, situació que s'ha declarat insostenible tant per als centres com per als usuaris que aquests atenen.

Pel mes de febrer des de la FE CCOO PV hem mantingut reunions amb tots els grups parlamentaris per explicar-los les nostres propostes. El que pretenem és un canvi de les fórmules de finançament a través d'una proposta de canvi legislatiu, si fos necessari, a través de la introducció en la Llei per la qual es regula el Sistema de Serveis Socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana (actual Llei 5/1997, de 25 de juny), amb la finalitat de solucionar d'una vegada per sempre els problemes actuals generats en aquests sectors públics durant els darrers anys. Especialment, en els dos últims anys s'està suportant una situació insostenible. Tant les entitats com els usuaris i les seues famílies estan patint les conseqüències d'una aplicació estricta d'un sistema de finançament que des de la nostra organització considerem inadequat, tant per a avui com per al futur.

I a més a més "el nostre Estatut d'autonomia, en el seu article 31, apartat 24, estableix la competència exclusiva de la Comunitat Valenciana pel que fa a assistència social i, en el seu apartat

27, atribueix a la Comunitat Valenciana la responsabilitat en l'àmbit de les institucions públiques de protecció i ajuda de menors, joves i emigrants, tercera edat, persones amb capacitats reduïdes i altres grups o sectors socials, requerits d'especial protecció, fins i tot la creació de centres de prevenció, protecció, reinserció i rehabilitació.

Doncs bé, des del nostre punt de vista és impossible el compliment d'açò anterior amb les condicions actuals del model de finançament que s'ha estat establint en els dos últims anys en aquests sectors que requereixen una protecció especial.

Si ens fixem, les mesures que s'han estat executant en menors, atenció a persones amb discapacitat... en els darrers anys signifiquen tot el contrari d'alguns pressupostos anteriors.

Entenem, i en això estarem tots d'acord, que les entitats sense ànim de lucre d'aquests sectors presten un servei públic; és a dir, formen part de la xarxa pública, i que és la mateixa Administració valenciana (Conselleria de Benestar Social), la que deriva els usuaris i les usuàries i que, per tant, les condicions han de ser les mateixes (plantilles, ràtios, condicions laborals).

Hi ha hagut una tornada "a la subvenció com a recurs exclusiu a les entitats que presten serveis a les persones amb discapacitat en centres i serveis, també als centres de dia de menors i, a més, una construcció de dubtosa legalitat, en imposar un sistema de con-

tractes o licitacions públics per places provincials a les entitats sense ànim de lucre que gestionen centres d'acolliment de menors o pisos tutelats (és a dir, els de caire residencial).

Si a tot això unim el retard en els pagaments de subvencions i dels rebuts dels contractes sumat a la negativa financera d'entitats bancàries, han dut al límit moltes de les entitats sense ànim de lucre que gestionen els serveis socials d'atenció a les persones, recordem que "com a dret". Per això, des de CCOO PV creiem que ha arribat el moment que amb absoluta franquesa i valentia s'escometa un acord entre totes les organitzacions polítiques representatives perquè es provoqe un canvi de model de finançament que permeta estabilitzar de manera definitiva aquests sectors.

Canvi mitjançant CONCERT. És a dir, un concert que incloga control de la gestió des de l'Administració valenciana i uns paràmetres de qualitat i un cost real. Aquest sistema garantiria una estabilitat que a dia d'avui no existeix.

A més, cal una normativa actualitzada en el sector de l'atenció a persones amb discapacitat que regule les plantilles, perfils professionals i ràtios. I revisar en el sector d'atenció a menors, especialment en el sistema de reforma, les actuals plantilles, figures professionals i ràtios.

Tot això pot comportar un canvi legislatiu en la llei o les lleis que regulen el Sistema de Serveis Socials en l'àmbit de la Comunitat Valenciana. Per això hem demanat a cada grup parlamentari un estudi-debat i un acord amb les altres forces representatives per a la seua consecució.

Volem recordar de manera més concreta algunes situacions que estan produint-se amb les mesures actuals que s'han estat prenent per part del Govern valencià, que podrien corre-

gir-se amb la proposta que els realitzem:

En el sector d'atenció a persones amb discapacitat i malaltia mental: des de l'any 2012, suportant retards en els pagaments per part de la Conselleria de Benestar Social que han provocat impagaments als treballadors i a les treballadores en les seues nòmines de fins a quatre o cinc mesos en molts casos i, fins i tot, set o vuit en uns altres. L'any 2013, els centres de dia i residències que tenien concert van tornar al retrògrad, obsolet i inadequat model de finançament mitjançant "subvenció". Com ja hem indicat, aquesta forma de finançament dels centres que presten un SERVEI PÚBLIC està provocant una inestabilitat en l'atenció a les persones i una inseguretat inadmissible per al futur.

A més, l'any 2013 les subvencions s'han retallat en un 10%, cosa que unida al retard en el cobrament i a les dificultats financeres per les condicions que els bancs imposen, més la disminució d'ingressos privats (caixes socials), estan posant les entitats a la vora de la fallida i del col·lapse. Els treballadors/es han hagut de finançar les entitats no cobrant durant els mesos indicats.

Si a tot això, com hem afegit abans, unim que no hi ha una normativa actualitzada en el sector de l'atenció a persones amb discapacitat que regule les plantilles, perfils professionals i ràtios, la situació es complica encara més.

En el sector d'atenció a menors, tant del sistema de protecció com en el de Reforma, la situació és similar, tot i que amb els seus matisos específics, ja que en aquests dos sistemes és la mateixa Administració la que ha de vetllar, cuidar i educar tots els menors que estan en situació de guàrdia, tutela o subjectes a mesures judicials, independentment d'altres mesures preventives i planificades que eviten a tots els menors de la Comunitat Valenciana l'entrada en aquests dos sistemes.

La situació en aquests últims anys també està fent patir tots els agents que operen en el sector: entitats, treballadors/es i usuaris/àries. La retallada pressupostària, el bisturi fi amb pèrdua de places per a usuaris, els caòtics canvis en les entitats que presten serveis en l'àmbit de l'acolliment familiar i adopcions, el canvi de model de concert a licitació pública per places especialitzades i —aprofitant que el Pisuerga passa per Valladolid—, els ajustaments a la baixa de plantilles i perfils professionals, l'eixida del concert dels centres de dia per a retornar-los al sistema de la "subvenció" definit anteriorment, com així estan certs serveis que presten ajuntaments i mancomunitats: SEAFI, punts de trobada, fa que la situació siga també d'una inseguretat inadmissible.

Des de la FE CCOO PV estem segurs que si s'assumeix el model que estem proposant serà possible una estabilitat pressupostària imprescindible per a l'atenció dels usuaris i la qualitat dels serveis.

 Neus Carrasco Llopis

 neus.carrasco@pv.ccoo.es

 Toni Jiménez Galván

 @ToniJimenezGalv

 ajimenez@pv.ccoo.es

fem xarxa

Adjudicacions
País Valencià

SOM educació
SOM ciutadania

Adjudicacions País Valencià

Traslats Professorat
País Valencià

*educació
i millor*

@educacio_ccoopv

#XarxaSolidaritat
#RecuperemDrets
#SOMeducació

SOM educació SOM ciutadania
treballar a l'escola pública
escola en català

federació d'ensenyament

<http://www.pv.ccoo.es/ensenyament>